

16/01/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳ ಓಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ಎಂದೂ ಮಿಥ್ಯಾಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡಿ, ಈ ರಥಕ್ಕೂ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಪೂಣಿಗೌರವ ಕೊಡಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪದಮಾಪದಮ ಭಾಗ್ಯಾಶಾಲಗಳು ಯಾರು ಮತ್ತು ದೋಭಾಂಗ್ಯಾಶಾಲಗಳು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಯಾರ ಜಲನೆ ದೇವತೆಗಳ ತರಹ ಇದೆಯೋ, ಯಾರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವರೋ ಅವರು ಪದಮಾಪದಮ ಭಾಗ್ಯಾಶಾಲಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಅನುತ್ತಿಂಣರಾಗುವರೋ ಅವರಿಗೆ ದೋಭಾಂಗ್ಯಾಶಾಲಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮಹಾನ್ ದೋಭಾಂಗ್ಯಾಶಾಲಗಳಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಖ ಕೊಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖ ಕೊಡಿ, ಯೋಗ್ಯಾರಾಗಿ.

ಓಂಶಾಂತಿ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಂತು ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲ ಕುಳತು ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಅಂತರ್ಯಾದಲ್ಲ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ, ನಾವು ಬಹಳ ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರಾಷ್ಟ ಸ್ವರ್ಗದ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಗಂತೂ ಬಹಳ ಖಚಿತವಿರುತ್ತಿರು. ಒಂದುವೇಳೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇರಿಂತಿ ಆಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನಿಂದ ಹೊನೆಯ ಸಂಬರಿನವರೆಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲನಿಂದ ಹೊನೆಯ ಸಂಬರಿನವರೆಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು ಅನುತ್ತಿಂಣರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಉತ್ತಿಂಣರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಬೇಕ್ಕಾಗಿ - ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ನಾನು ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ? ಅನ್ವಯಿಗಂತ ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯದ್ದೇನೆಯೇ? ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲವೇ. ಇದೂ ಸಹ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಯಾರು ಯಾವುದೇ ಸಭ್ಯಿಕ್ಷಣೆನಲ್ಲ ನಿಬಂಧರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಹೊರಟುಹೊಳೆತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ಮಾನಿಂಣರ್ ಆಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಭ್ಯಿಕ್ಷಣೆನಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯದ್ದರೆ ಅವರು ಕೆಳಗಿಂತಿಯುವರು. ಕೆಲವರೇ ವಿರಳ ಸ್ವಾಲರ್ಶಾಶಿಪ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಂತು ತಿಳದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಮಾತು ಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದಿರಲ್ಲವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ವಿಕಾರೀದೃಷ್ಟಿಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೂ ಅದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ಈ ಸಭ್ಯಿಕ್ಷಣೆನಲ್ಲ ನಿಬಂಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇಂತಹ ಸಭ್ಯಿಕ್ಷಣೆನಲ್ಲ ಬಹಳ ನಿಬಂಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅನುತ್ತಿಂಣನಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯ ಸಭ್ಯಿಕ್ಷಣೆ ಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ಸೋಂತುಹೊಳೆದೆವು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? ನಾನಿನ್ನು ಪರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಿಂತು ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ-ದ್ಯೇಂದ್ರಿಯವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೆ, ನನ್ನೊಳಿನನ್ನೇ ನೆನ್ನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಆಗ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಮನಸೆನದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಗುವಿರಿ. ಇವರು ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಿಳದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಂತು ಪರಮಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಾದಾರವರೂ ಸಹ ಶಾಲೆಯಲ್ಲ ಓದಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಕೆಲವರು ಹುಡುಗರು ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊನೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೊಡಲೆಪೆಂಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಬಹಳ ಹೊರಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಶಿಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರುವಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟಹೊಳೆಗುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತಿಂಚಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜಿಸಿರಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ನೋಡಿ, ಏನೆನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಬೆಂಕಿಯನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ಯೋಷ್ಟನವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆಸುರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಯುವಕರೇ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ವಿಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡಲು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಹೇಗೆ ಈಳಿಂಗರೆ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಮನುಷ್ಯರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೂ ಸಹ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾ! ಜ್ಞಾನದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಇವರು ಹೇಗೆ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಇವರ ನಡವಳಕೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಹೇಗೆ ಬಾಯಿಂದ ಹೂಗಳು ಸುರಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಕಲ್ಪಿಸೆದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೋಡಲು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಳ್ಳಿಯ ಜ್ಞಾನಜಿಂದುಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಿನ ಆಡಂಬರವಿದೆ. ಮಾಯಿಯು ಬಹಳ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಯನವಿದೆ - ಆಳ್ಳಿಯಂತಿರುವಿನುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಶಿವತಂದೆಯ ಸಂತಾನನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅನ್ವಯಿಗೂ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಓಡಿಹೊಂಗಿ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರು ವಿರೋಧಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಳ್ಳಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಸಹ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇರಿಂತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಿಮಾನ ಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೊಳೆಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಯೂ ಅದೇರಿಂತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶ್ರಮ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಓದಿಸುವುದರಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು

ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಓದುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವಲಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಂತೂ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಬಳ ಈ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಬಹಕೆ ಶಾಂತವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸುವಾದಾತ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಜಲನೆಯೂ ಸಹ ದೇವತೆಗಳ ತರಹ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ಸದಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಪದಮಾಪದಮಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಪದಮಾಪದಮಾ ದೋಭಾಣಗ್ಯಶಾಲಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವರೋ ಅವರಿಗೆ ದೋಭಾಣಗ್ಯಶಾಲಗಳಿಂದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಕೊನೆಯವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮಹಾನ್ ದೋಭಾಣಗ್ಯಶಾಲಗಳು ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜಲನೆಯಂದಲೂ ಅವರು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಧಿಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಇಷ್ಟ ಶೈಂಷ್ಟರಾಗಲು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಖ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಗತಿ ಏನಾಗುವುದು? ತಂದೆಯು ಸದಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ತಮ್ಮನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕಜ್ಜಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕನಿಷ್ಠರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳಿಷ್ಟೆಯವರೂ ಸಹ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಹ! ಅಂತಹವರ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಸರ್ವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ಸರ್ವರ ಸದ್ಗುರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ದುರ್ಗತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ - ನಾವು ನೆನ್ನೆಯ ದಿನ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದೇವು, ಇಂದು ಗುಲಾಮರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಇಡೀ ವೃಕ್ಷದ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ. ಇದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇದೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಕಲ್ಪವೆಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ೫೦೦೦ ಪಷಣಗಳ ನಿಲವಾದ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಒಂದುಕ್ಕಣಪೂರ್ ಸಹ ವೃತ್ಯಾಸವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಬೇಹದಿನ ವೃಕ್ಷದ ಜ್ಞಾನವು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ವೃಕ್ಷಪತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಂಜಪು ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಿದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಘಲವು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ! ಇದು ಬಹಕೆ ವಿಜಯವಾದ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜಿಂಜಪು ಬಹಕೆ ಜಿಕ್ಕಿದಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮವು ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಿದಾಗಿದೆ! ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಬಹಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ಷಾಪಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಗುರುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಂತು ಹೊರಟುಬಂದು ನನ್ನಿಂದ ಸಮಾವೇಶವಾಯಿತೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿಂತು ಸಮಾವೇಶವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಹೊರಟುಬಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹಕೆಪ್ಪು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಅವರು ನಂಬಿಜಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಭಗವಾನುವಾಚ - ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲ. ಕೇವಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯದೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಈ ರೀತಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಿದ್ದರೆಯೋ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯದೆ. ತಂದೆಯೂ ಬಹಕೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂಡೆಯಿದನ್ನು ಆಚರಿಸಿ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣಯರನ್ನೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವವರು ತಂದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೇ ಮಹಿಮೆಯದೆ, ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಇವರೂ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಶೈಂಷ್ಟಾತಿಶೈಂಷ್ಟನಾಗುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೂ ಇಂದಿನ್ನು ಶೈಂಷ್ಟಾತಿಶೈಂಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಮತ್ತೆ ೪೪ ಜನ್ಮಗಳನಂತರ ಕೆಳಗಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ತತ್ತ್ವಂ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಂತರ ಏನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಯಾರಿದ್ದರು? ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ನಿಂದೇ ಇದ್ದಿರಿ. ರಾಜಾ-ರಾಜಿಯೂ ಇದ್ದರು, ಸೂರ್ಯವಂಶಿ-ಜಂಗ್ರವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿಯವರೂ ಇದ್ದರು. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ! ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಕಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ನೀವು ಜೈತನ್ಯ ಲೈಂಬಾಹಾನ್ ಆಗಿದ್ದಿರಿ, ಇಡೀ ವಿದ್ಯೆಯು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಆಗುವುದಿದೆ. ಯಾರು ಪಾಸ್-ವಿತ್-ಆನರ್ ಆಗುವರೋ ಅವರದು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದು, ಇಡೀ ಜ್ಞಾನವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಆಗಲೇ ತಂದೆಯ ಮುದ್ದಾದಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಿಯಮಕ್ಕಳಿಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬರು. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಳಹಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೇ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠಾಮುಸೇವೆಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು! ಇದೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೆಡೆತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ. ನಂಬರ್ ವನ್ ಅತೀ ಹವಿತ್ರೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಅತೀ ಅಪವಿಶ್ರಾತಾಗುವರು. ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿಯಿಂತೂ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂದೂ ವಿಷ್ಯಾಹಂಕಂಕಾರವು ಬರಬಾರದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಎಜ್ಜರಿಕೆಯಿಂದಿರಿ. ಈ ರಥಕ್ಕೂ ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರ ಮೂಲಕವೇ ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಮೊದಲು ಇವರು ಎಂದೂ ನಿಂದನೆಗೊಗಿರಲಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಂತೂ ನೋಡಿ,

ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ! ಕೆಲವರು ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು, ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಾರಲ್ಪವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಾಯೆಯು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಹಹಿಸಿ. ಮಾಯೆಯು ಯಾರನ್ನೂ ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನಿಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೇರಿ ಕಷ್ಟ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಗಿಜಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರ ಹಾತ್ತಿರೂ ಒಂದೇರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ - ವೇಶಾಘಾಲಯ, ಎಷ್ಟೊಂದುಬಾರಿ ಕಾಮಜಿತೆಯನ್ನೇರಿರುತ್ತಿರೆ. ರಾವಣನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಪತಿತ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ ಬಂದು ತಂದೆಯಿಂದ ಶೀಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ನೆನಹಿನ ವಿನಿಃ ಕುದೃಷ್ಣಿಯಿಂದೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಸೂರದಾಸರ ಕಢೆಯಲ್ಲಿ. ಭಲೆ ಇದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಾತಾಗಿದೆ, ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಅಂಥಕಾರವಾಗಿದೆ. ನೀನಂತೂ ಅಂಥ, ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲಿಯಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಜ್ಞಾನವು ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ. ಒಂದುನೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಸಹಜಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಮಾಯೆಯು ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಪರಿಣತ್ವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಂತೂ ಜರುಗಾಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ಪಕ್ಕಾ ಆಗಿಜಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜರುಗಾಳಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂತಹವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ವೃಕ್ಷವು ಎಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ! ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪವಿನಾಶವಾಗಲ ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸಮಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಿಂತೂ ಬಹಕ ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಪರಸ್ಪರ ಬಹಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಿರಿ, ಕಣ್ಣಬಿಡಬೇಡಿ ಅಥಾರ್ತ್ ರೋಷ್ಟಿಂದ ನೋಡಬೇಡಿ. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಜಹರೆಯೇ ಬದಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೀವಂತೂ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಂತಹ ಜಹರೆಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗುರಿ-ಧೈರ್ಯವು ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುವಿರೋ ಆಗ ಕೊನೆಯೆಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರವಾಯತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಕ ಹಾತ್ತಿರೆನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಿ, ನೀವು ಬಹಕ ಬುಷಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ. ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಜಲ್ಲಾಟ, ಇಲಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ..... ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಬಹಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿವು ಎಂದು ಬಹಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಕ ಕರಿಣ ಶೀಕ್ಷಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರಪ್ರತಿ ಗೌರವವನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶೀಕ್ಷಿಯು ಸಿಗುವುದು. ಯಾರು ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವರೋ ಅಥವಾ ಶಿವತಂದೆಗೆ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿಸಲು ನಿಖಿತರಾಗುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕರಿಣಶೀಕ್ಷಿಯು ಸಿಗುವುದು. ಮಾಯೆಯು ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿದೆ, ಸ್ಥಾಪನೆಯೆಲ್ಲ ಏನೇನಾಗುತ್ತದೆ! ನೀವಂತೂ ಈಗ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನುರರಿಯವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಸಂಗಮದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ವಿಕಾರಿ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ಕನ್ಸೆಯರನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ವಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರ್ಯಾರು ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆಹೋದಂತೆ ಬಂಡಿತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿದೆ ದೇವತೆಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಿಳಸುತ್ತಿರಿ - ನಮಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜಟಿಂದೆ ಭಿಟ್ಟಿದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ಕಾಮಜಿತರೇ ಜಗತ್‌ಜಿಂತರು. ಇಂತಹ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಏಕ ಪವಿತ್ರರಾಗಬಾರದು. ಮಾಯೆಯು ಬಹಕ ಸತಾಯಿಸುತ್ತದೆ, ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಜೆನಾಗಿ ಸ್ವರಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯು ಹೆಚ್ಚುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯು ಬಹಕ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ ಅಂತಹವರ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು! ಮಾಯೆಯು ಎಷ್ಟು ನಿಲಕ್ಕೆ ರನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ. ನಂಬರ್ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯತ್, ವರದ ಮಾನದ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಜೆನಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಹಂಕಾರವು ಬಂದರೆ ಅವರು ಸತ್ತರು. ಮಾಯೆಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕನಿಷ್ಠರನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳಿಯಿದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯು ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಪರಸ್ಪರ ಬಹಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದೂ ಕ್ರೋಧದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ರೋಷ್ಟಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. ತಂದೆಯು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಬಾರದು.

2. ಪಾನ್-ವಿತ್-ಆನರ್ ಆಗಲು ವಿದ್ಯೇಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಾಟ್‌ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜ್ಯೇತನ್ಯ್ಯ ಲೈಂಗ್‌ಹೌಸ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಿನ-ರಾತ್ರಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಾಟ್ ಜ್ಞಾನಪು ಸುತ್ತುತ್ತಿರಲ.

ವರದಾನ:-ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನ ಜೋತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಹಡಿಸುವಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಸ್ವೇಹಿ ಭವ

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಪರಮಾತ್ಮೆ ಸ್ವೇಹಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಸ್ವೇಹಿಯನ್ನು ಸದಾ ಜೋತೆಯಲ್ಲಾಟ್‌ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಜೋತೆ ಸ್ವಯಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಾನ್ ತಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಎದುರು ಸಮಸ್ಯೆ ಸಿಲ್ಲಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲೇ ಸಮಾಂತ್ರ ಮಾಡಿಬಣಾಗ ಅದು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮಿತ ಸಂತಾನ ಮಾಡಿ. ಸದಾ ಇದೇ ನೆನಹಿಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಮಿಂಪ ತರಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಹಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕು.

ಸೇಳಣನ್:-ಪ್ರಾರಾ ಆಗುವ ಮರುಷಾಫ್‌ ಅಲ್ಲ, ನ್ಯಾರಾ ಆಗುವ ಮರುಷಾಫ್‌ ಮಾಡಿದಾಗ ಪ್ರಾರಾ ಸ್ವತಃ ಆಗಿಬಿಡುವಿರಿ.

ಡಬಲ್‌ಲೈಂಗ್ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ:-

16. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ಹೃದಯಸಿಂಹಾಸನವು ನಾವು ಮಕ್ಕಳಗಾಗಿ ಸರ್ವಶೈಳಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಸದಾ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಸದಾ ನಿಭಂಯ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗಿರುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ಇಂತಹ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಜಕ್ಕೆವರ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿರಿ.